

عنوان مقاله:

ارزیابی موفقیت جنگل کاری بادام کوهی (*Amygdalus scoparia* Spach) و تاثیر آن بر پوشش گیاهی و خاک در رویشگاه های ارژن جمال بیگ استان فارس

محل انتشار:

فصلنامه مدل سازی و مدیریت آب و خاک، دوره 3، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فهیمة صابری - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و مهندسی جنگل، دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

بهمن کیانی - عضو هیات علمی گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

اسحاق امیدوار - استادیار گروه علوم و مهندسی جنگل، مرکز آموزش عالی اقلید، اقلید، ایران

حمیدرضا عظیم زاده - دانشگاه یزد

محمد اسماعیل پور - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی اهر، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف ارزیابی موفقیت جنگل کاری با گونه بادام کوهی (*Amygdalus scoparia* Spach) در رویشگاه های ارژن (*Amygdalus elaeagnifolia* Spach) جمال بیگ استان فارس و تاثیر آن بر پوشش گیاهی مانند نوع گونه های علفی و خاک انجام شده است. مقایسه ارژن با بادام کوهی می تواند اطلاعات تکمیلی در اختیار ما قرار دهد. به منظور بررسی درصد زنده مانی و باتوجه به بودجه و امکانات و از آنجایی که ردیف ها بسیار طولانی بودند، لذا سه ردیف از جنگل کاری های منطقه جمال بیگ اقلید استان فارس به صورت تصادفی انتخاب و تعداد چاله های کاشت شمارش شد. به منظور ارزیابی پوشش گیاهی موجود، تعداد ۳۰ قطعه نمونه در قالب یک شبکه تصادفی- منظم با ابعاد ۱۰۰×۱۰۰ متر برداشت شد. تراکم، تاج پوشش و زنده مانی درختچه ها و زادآوری بررسی شد. بافت خاک، درصد مواد آلی، فسفر، مقدار EC و pH و گونه های علفی نیز بررسی شد. از آزمون من-ویننی برای مقایسه دو گونه ارژن و بادام کوهی از نظر تراکم، فراوانی زادآوری و مساحت تاج استفاده شد. میزان زنده مانی جنگل کاری ۹۵ درصد بوده و منطقه جنگل کاری ۳۴۲ اصله در هکتار تراکم دارد که تاج پوشش پنج درصد را به وجود آورده است. تراکم زادآوری بادام کوهی ۹۰ اصله و ارژن ۵/۴ اصله در هکتار برآورد گردید. جنگل کاری با بادام کوهی در این منطقه باعث افزایش تعداد گونه های علفی شده بدین صورت که در منطقه جنگل کاری ۱۸ گونه گیاهی متعلق به ۱۳ خانواده و در شاهد ۱۲ گونه گیاهی متعلق به هشت خانواده حضور داشتند. از نظر مساحت تاج پوشش، اختلاف معنی داری بین دو گونه بادام کوهی و ارژن وجود نداشت. از نظر تراکم زادآوری، اختلاف معنی داری بین این دو گونه وجود دارد و تراکم زادآوری بادام کوهی به طورمعنی داری بالاتر است. مقدار ماده آلی (۶۲/۱)، نیتروژن (۸۹/۳) و فسفر (۵۲/۱۱) خاک در منطقه جنگل کاری بیشتر از شاهد و نسبت کربن به نیتروژن در منطقه جنگل کاری (۴۶/۰) کمتر از شاهد بود. با توجه به زنده مانی قابل توجه بادام کوهی و امکان زادآوری طبیعی، پیشنهاد می شود در احیای عرصه های مشابه منطقه از این گونه پرستار استفاده شود. با توجه به تاثیر جنگل کاری بادام کوهی در بهبود خواص خاک منطقه، پیشنهاد می شود به انجام عملیات زیست مهندسی و تثبیت دامنه ها با گونه های درختچه ای در حوضه های آبخیز اهمیت بیش تری داده شود.

کلمات کلیدی:

اصلاح خاک، درخت کاری، درصد زنده مانی، زادآوری طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845103>

